

Ess-li spěwał,
Pilmje džěłak,
Strowja cze
Sswójbnny statok,
A twój hwjatos
Eradny je.

Sa staw spróznny
Napoju móznny
Lubosć ma;
Bóh pak hwěrnny
Pšes spać měrnny
Čerstwosć da.

Nječ ty spěwałš,
Eswěrnje džěłakš
Wšchědne dny;
Džeň pak hwjaty,
Duschi daty,
Wotpocziť ty.

S njebješ mana
Nječ czi kmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiz Bóh poda,
Wotšchew cze!

F.

Serbske njedzelske łopjena.

Wudawa so kóždy sobotu w Smolerjez knihiczišczeri w Budynčinje a je tam ja shtwórtlětnu pšchedplatu 40 np. dostacž.

20. njedzela po hwj. Trojizy.

1. Thež. 5, 16.

„Budžće kóždy czaš wješeli!“

Tak pišče hwjaty Pawol Thežaloniskim kšchesczijanam. Žiwi kšchesczijenjo to běchu, kotrymž bě wo to činicz, so bychu kšchesczijej Jesušeji žiwi byli a jemu služili.

Zapochtoł pišče: „Wny džakujemy so Bohu pšchezu sa waš wschitkich, a wopominny waš bjes pšchestacža w našej modlitwje. Tež spominamy na wasch skutk we wěrje, a na wasche džěło w lubosći, a na waschu sežerpliwosć w nadžiji, kotraž je naš kšchesczijej Jesušeji kšchesczije, pšched Bohom a našim Wótzom. A wy seže po naš činili a po tym kšchesczije, a seže to słowo horje wsali we wschkej pšchecziwnosći i wješelosću w hwjatym Duchu, tak so seže wy snamjo byli wschitkim wěrnym w Mazedonskej a w Achaiskej.“

Woni na to ledžbowachu, so bychu so temu kšchesczijej spodobali. Jesušeji kšchesczije bě jim wscho. Zapochtoł teho dla wjedžesche, so budže k jeho słowam pšchistajicž słowcža: w tym kšchesczije, kaž to Fil. 4, 4. čitamny. Haj, jich wješele bješke wješele w tym kšchesczije, pšchec kotrehož běchu požohnowani se wschitkim duchownym žohnowanjom w njebješkich wězach a kublach.

Wješele w tym kšchesczije pak, to je: w jeho bliskosći, w jeho towarštwje móža wschitzy kšchesczijenjo měz. Njedyrbjeli so wješelicž w tym kšchesczije jeho huadny, jeho lubosće, jeho žohnowanja, jeho žiwjenja, jeho sbóžnosće?

To słowjo, kiž mje šreje, je Jesušeji kšchesczije sam, Hdnyž wón so na mje kšchesczije, dha mam, shtož požadam.

Nimamy w nim teho kšchecznego Ebóžnika, kiž je naš pšchinješl na prawu mjesu, k Wótznemu domej? Teho praweho wyschischeho mješnika, kiž je nam k lěpschemu do najšwjeczišcheho saschol pšchec kwoju krej, so by naš k Bohom wujednal? Teho dobrego pastyrja, kiž naš pravje wjedže? Njespěwamy a njechwaimy: Tón kšchesczije je mój pastyr, na niczim nusu nješmēju. Wón paše mje na selenej luzy a wjedže mje k čerstweji wodze. Wón wotšchewi moju duschu, a wjedže mje po dole, njeboju so žaneho njesboža; pšchetož ty by pšchi mni, twój prut a twój kij trošchtujetaj mje.

Njedyrbjal kšchesczije kšchesczije: Ja so sraduju a kšchec wješeli w tebi. Husezicho takle a podobnje w hwjatym pišmje čitajš. Kač njedyrbjal so wješelicž teho kšchesczije, kiž naš kóždy czaš žohnuje?

Kóždy czaš! dawa nam kšchecny, huadny Bóh a Wótz wschelku radošć, wschelke žohnowanje na kšchecze, wješeli so a džakuj so: Wschitkón dobry a wschitkón dokonjany dar wukhad: a wot njeho. Hdzež so wobroczišch a hdzež hladašch, wchudžom móžesch a dyrbišch jeho dobrotu pšchec a dyrbišch kšchesczije: kšchecze, ja nješkim dostojny wschitkeje twojeje kšchecnosće, kotruž mi, twojemu wotroczeji, by wopokasał.

A twoje mjeno je w njebješach napišane, ty by sam jeho w žiwjenju a kšcheczi, a masch žiwu nadžiju we wěrje do Jesušeji. Wschitke wězny pak dyrbjaj tym, kiž

Boha lubuja, ł lepschemu bluzicę. Wschitko je wasche; pschetoz wy seze Ahrystuſowi, Ahrystuſ pak je Bozi.

Budźce kóždy czaſ wjeſeli! — Praschesh ko hiſchce: Kac je to móžno? Kóždy czaſ? — Ale tež tehdy, hdyž mi je, jako bychy žolmy ſrudoby a žaloscze mój dom, dom ſboža powalile? Hdyž njeſbože, thoroſcz a hubjenoſcz mje tyſcha? — Bóh wè, kac wjele tebe wobczęzuje. Ty wohladujesh hubjenstwo a žaloscze, wono ſteji w twojimaj rukomaj: khudzi porucza ko tebi, ty by pomoznik ſyrotow. — Njesh je domjazn ſichiz, kiz cze czishezi, — won kasa: Wschitku ſtaroscze czisheze na njeho; pschetoz won ko ja was ſtara. Njesh je czerpjenje wſhelke, kotrez njesh dnrbish: Tnſchnoscze pschinjeke iczerpliwoscze, iczerpliwoscze pschinjeke ſhonjenje, ſhonjenje pschinjeke nadziyu; nadziya pak njeſahanibi. Hdyž ſdychujesh: Kac dolho? won cze troſchtuje: Doſcz maſch na mojej huadze; pschetoz moja mój je w ſlabnych mózna.

Esu-li twoje hrèchi, twoje pschestupjenja, kiz twoju wutrobu wobczęzuja a njemèr czinja, — ł njemu dzi, kiz je prajil: Bójce ſem te mni wſchitzy, kiz wy ſpróznì a wobczęzeni ſeze, ja chzu was wofſchewicz. Proſch jeho wo pomoz, won twoju próſtwu ſlyſchi, da ſwètko ja tu nóz. Se-li ſo naſcha wutroba naſ ſatama, dha je Bóh wjetſchi dnzli naſcha wutroba.

Schto móze naſ wotdzelicz wot luboscze Bozeje, kiz w Ahrystuſu Jeſuſu je?

Budźce kóždy czaſ wjeſeli! To pak reka tež: Njesh je a woſtanje wascha radoſcz w tym Knjeſu wascha ſylnoſcz!

Niz jenož ſa krotke wofomifjenje, ale ſa wasche zyle žiwjenje a tež junu ſa wasche wumrjecze. W tym powo-
lanju, kotrez Bóh nam dal je, w towarſtwje ł druhimi, pschi dzèle, w naſchim domje, nad naſchimi wutrobami — chzemu dzelacz, ł wjeſelosczeu czinicz, ſchtož ſebi tón Knjeſ žada a w ſwèrnosczi a lubosczi khodzicz.

Hdyž profeta Elias w puſczinje proſcheshche: Wono je doſcz, dha wſmi nètł moju duſchu, Knjeze, — hlaj, duž pschiudze jandzel a poſylni jeho ł jedzu, a dzeshche: Stan a jèſ; pschetoz ty maſch dalofi pucz psched ſobu. A won ſtany, jedzishche a pijeshche, a dzeshche psches mój teje ſameje jedze ſchtyrzyczi dnjow a ſchtyrzyczi nozow kac ł horje Goreb. Wy mamy tež jedz, kotraz woſtanje do wèczneho žiwjenja. A w mozy tuteje jedze mózemy nowu mój doſtacz, ſo bëžimy a njewuſtawamy, ſo khodzimy a nje-
woſlabnjemy.

Schtož pak do Jeſuſa wèri, budze žimy, kac runje wumrje. A ſchtož je žimy a wèri do njeho, tón nihdy njebudze wumrjecz. Wón ſandze psches ſmjercz ł ſwojeho Knjeſa wjeſelosczi. Wumoženi teho Knjeſa budza ſakny pschiucz, a budza pschiucz ł Zionej ł wyſtanjom, a wèczne wjeſele budze na jich hlówje.

Budźce kóždy czaſ wjeſeli!

Samjen.

Knjeze njekhoſtaj mje we ſwojim huèwje.

(Pſalm 6, 2.)

Njedaloko Magdeburka bydlesche knjeſ ł Bomsdorf na ſwojim kuble. Najwjetſchi dzél ſwojeho ſamoženja nalozi won na czisheze-
nje kcheshczijanski, pobožnych knihow, kotrez na ſwojim pucz-
wanju mjeſ ludzi roſdawa. Sunu pschiudze won ł jeny pschecz-
lom do bohateje wſhy njedaloko Halberſtadta, hdzež dživje žiwjenje knjezesche. W nowonatwarjenym hoſczenzu bëchu wjeſele reje. Knjeſ ł Bomsdorf ſtupi do khezje, da ſebi nèſchto ł wofſchewjenju porjedzicz a wopraſcha ko hoſczenzarja: kac je domolene, rejam

pschihladowacz? To budze nam wulka czeſcz, wotmolwi hoſczenzar!
Na to dzeshche pobožny muž, ł wulkemu dživwej ſwojeho pscheczela,
na rejwanſlu lubju; ſmèrom woczafujo tam ſtejesche, kac ſapo-
czana reja te kónzej njebè; na to won ł herzam pschitupiwſchi ko
wopraſcha: kac ſmè ſebi ſa ſwoje pjeneshy piſkacz dacz, ſchtož
ſechze? „Ach haj!“ wotmolwichu woni. Duž da jim dwaj nòrtaj,
ſo bychy jemu hlób kherluſcha piſtali:

Njeshtraſuj mje ſurowje,

Schonuj, Božo ſylny,

Njeplacz mi po ſaklužbje,

Ale budz mi ſmilny;

Se tón hrèch

Mi byl ſmèch,

Njesh twój huèw ko minje,

Pches Ahrysta wſchón ſhije!

Wón ſam pak ko klatny pschede wſchitkimi dele a ſpèwasche
je ſylnym hlóſkom tutón pokutny kherluſch kac do kónza. Nèkoti
to wutracz njemózachy a czeſknychu; druſy ko jedyn po druhim
ł nim klatnychu. Jako bë kherluſch wuſpèwany, ſtany won a dzer-
žeshche ł pschitomnym rëcz, kotraz jich hluboko pohnu. To pak bë
ſpoczatk wubudženja wſhy, na kotrymž je poſdzishcho 176 duſchow
dzél bralo. Lubny kcheshczijanski bratſje, maſch ty a ja tež tajku
kchrobloſcz. wofrjedz žwètnete hary wo Bozej prawdoſczì a ſmil-
noſczì ſwèdzciz? Niz jenož na klëty, ale tež wo tych, kiz ſu
nize klëtki, placzi ſłowo Knjeſowe pola profety Heſekiel 3, 18.

Puczowanie po Bozim piſmje

abo

lajte myſle nadenzsch, Boze ſłowo czitajo.

Podawa ſwèrnny czitar „Pomhaj Bóh-a“.

1. Knihy Wójſajowe, 43. ſlaw.

(Pofraczowanie.)

II. 15—34. Hdyž bratſja do Egiptowſkeje pschiudzschu, po-
wita jich Joſef pscheczelniwje. Pches domownika doſtanje ko jim
pscheproſchenje ł Joſefej na wobjed. Na czaſ kchoſtanja ſlèduje
nètł hodžina wofſchewjenja, doniz njepſchiudze wuſpytowanie.
Tola ſawodzi Joſef tuto hižo ł tym, ſo won Benjamin pschi wo-
bjedze wofſchewje wuſnamjeni a ſwèru kèdžbuje, kac druſy na to
hladaju.

15. Tehdom wſachu czi mužojo dar, wot nana poſtajemy, a
dwoje pjeneshy ſobu a Benjamin; a ſtanychu a dzèchu do Egiptow-
ſkeje, a ſtupichu psched Joſefa.

16. A jako jich Joſef widžeshche w cžrjódze, kotraz bëſche ko
psched nim ſhromadzila, a Benjamin ł nimi, dzeshche won wſchón
ſpokojeny, ſo je ko jemu dotal wſcho poradžilo, ł ſaſtojnikej ſwo-
jeho doma: Wjedz tutych mužow dom, a reſaj, a pschihotuj, psche-
tož woni budza pschipołdnju ſo mnu wobjedowacz.

Hdyž Joſef Benjamin wuhlada, dnrbjesche pschipoſnacž, ſo ſu
bratſja wèrnoscž rëczeli, a ſo njeshu ko je ſamym huèwom, kac
na njeho, tež na Benjamin ſamèrili. Wón nètł tež ſnaje, kac
czežto je nanej a bratram bylo, ſo ſu Benjamin do Egiptowſkeje
pschijwedli; teho dla je prènje, ł cžemuž ko roſbudzi, ſo chze ko
pscheczelniwje ł nimi ſetkacz.

Tak pòczele Bóh tež nam, poſchotawſchi naſ najprjedy, czaſ
wofſchewjenja psched jeho woblicžom, doniz naſ njedowjedze do no-
wnych ſpytowanjom; hewak bychmy wuſtali psched jeho kchoſtazej
ruk, by-li naſ ſtajnje chzyl ſchwikacz.

17. A tón muž to ſczini, kac bëſche jemu Joſef pschikafal, a
wjedžeshche tych mužow do Joſefoweho doma.

18. Woni pak ko bojachu, hdyž buch do Joſefoweho doma
wjedzeni, dofelž po prèniſchim powitanju, hdyž bëchu ł nim w Egipt-
towſkej wot wſcheho ſpoczatka tak ſurowje rëczeli, ko njemózachy
do noweho waschnja namafacz, a dzachu teho dla mjeſ ſobu: Wy
ſmy ſem nuts wjedzeni pjenesh dla, kotrez ſmy w naſchich mèchach
prjedy ſako namafali, ſo by na naſ ſwalil tu, hdzež ma naſ zyle
w ſwojej mozy, ſchto ſmy cžinili, mjenujzy ſo ſmy jemu pjeneshy
kradnyli, a ſo by naſ wotbudzil a ko ſe ſwojimi ludžimi na naſ
walil, ſo by naſ wſal ſa ſwojich wotrocžkow, a naſche wòſly.
Woni ko teho cžim bóle bojachu, dofelž wſchitzy druſy, kotſiz bëchu
pschijſchli žito kupowacz, druhdze ſwoje naležnoſczje ſjadowachu.

Njeby-li bylo ſwèdomje, dha njemèla hela ani wohuja, ani
žaneje cžwile. Tute dživje ſwèrjo pak ſažehli a ſylni ſmjercz a
helu a bróni wſcho ſtworjenje pscheczimo nam. Pschetoz wſcho je

rozhněwane a trudne, saškale, žalofne a je pschecziwo nam, niz teho dla, so hmy stworjenje, kotrež je tola dobre a nam ani nje-hrošy ani njeschodži, ale to je našcha wina, so hmy nastročeni a psched stworjenjom Božim czekamy, — praji Luther.

Paduchow pschedachu w Egyptowskej do njewólnikow, nje-móžachu-li kradnjene kublo saplaczicž.

19. Teho dla, so njebychu jich mohli paduchstwa dla wob-istorzicž, pschistupichu k Josefowemu jastojniku a rěczachu s nim psched kheznyimi durjemi, prjedy hacž do pomoleczenych pašlow, kaž mējachu, sańdžechu.

20. A džachu: Mój knježe, posłuchaj tola najprjedy wofomik na naš; my hmy prjedy hižo ras s našeho kraja do Egyptowskeje pschischi, jědž kupowacž.

21. A hdyž do hospody pschischediči naše mēchi rošwiasachmy — s najmjeńšcha jedyn s nich — hlej, tu bēšche polna waha pjenes, kaž so tež pošdžišcho wupokasa, hdyž czi drusy doma hwoje mēchi wužypachu, jeneho kōždeho s wjercha w jeho mēšche; teho dla hmy my je sažo hōbu pschinješli.

22. Esmy tež druge pjenjey hōbu pschinješli, so bychmy hēbi jědž nakupili; my pak njewēm, ičto je nam naše pjenjey sažo do našich mēchow tyknul.

23. Wōn pak, snaty s wēzu a s wotpohladanjami hwojeho knjesa, džesche: Budžče dobreje myšle, njebojče so. Wasch Wōh a wascheho nanow Wōh je wam poklad dal do waschich mēchow, wšmicže namafane pjenjey, jako poklad wot wascheho Boha wam wobradžem, a njemējče jtarosče, ka so do waschich mēchow pschischi. Za hmy wasche pjenjey dostał, so mi njejče nicžo winojczi. A so by jich zyle spokožil, wuwjedže Simeona s jastwa k nim.

24. A wjedžišche jich nětko wšchēch jědnacžoch do Josefoweho doma, da jim jako prēnje snamjo hospodliwosče wodu, so bychu hēbi hwoje nohi smyli. Potom pak woteńdže, so by jich wōšlam jěsč dal.

25. Woni pak pschihotowachu dary, hacž Josef pschipołdnju pschińdže. Pschetož woni bēchu wot domownika shonili, prjedy hacž bē wotechol a jich tu hāmych wostajil, so budža w Josefowym hrodže wobjedowacž.

26. Hdyž nětk Josef dom pschińdže, pschinjebēchu jemu do smutkownych rumnosčow w domje, hdyž bē so Josef podal, dary, kotrež mējachu w hwojej ruzy a poklafnychu so psched nim dele k semi.

27. Wōn pak jich lubosnje postrowjo džesche: Wjedžesche so waschemu nanaj hiščeže derje, temu staremu, wo kotrymž seže mi powjedali? Se wōn hiščeže žiwy?

28. Woni zyle po jeho praščenju wotmolwichu: Tvojemu wotrocžkej, našchemu nanaj so hiščeže derje wjedže, a wōn je hiščeže žiwy. A to prajizy, pohilichu so wospjet, mjenujz na mēšče a sa hwojeho nana, kotrehož bēchu Josefoweho wotrocžka mjenowali. A padžechu psched nim na kolena, kaž hižo psches dary, drugi hōn dokonjajz.

29. A wōn posbēhny hwojej woczi, so by hēbi s nich teho shladał, po kotrymž bē hēbi najbōle žadał, a wuhladajz hwojeho bratra Benjamin, hwojeje maczerje hyna, džesche: Se tōn wasch najmlōdšchi bratr, wo kotrymž seže mi powjedali? A hdyž bēchu to pschipołnajz so poklonili, džesche dale: Wōh budž tebi hnadny, mój hyno!

Benjamin mēšesche tehdy, hdyž woni do Egyptowskeje czechnichu, hižo 10 hynow, drje s wjazorymi žonami, a dokelž bēšche jenož 7 lēt mlōdšchi dnyli Josef, bēšche nětko 32 lēt stary. Tak ma Josefowe słowo bōle hnadnu pschihilnosč wyžofeho knjesa wōsnamjenicž, niz pak Benjaminowu mlodojč. Tež nještu tute słowa požohowaze słowa, ale wšchēdny pschecželniwy postrow po waschnju narańšeho kraja.

30. A Josef khwatasche, pschetož jeho wutroba so horjesche, hdyž bēšche to k hwojemu bratrej prajil, so njemōžesche hylsam dale wjazy wobaracž, a pytasche hēbi mēstacžko, hdyž by nje-widžany poplakał, a džesche do hwojeje komory a poplaka tam.

31. A hdyž bēšche hwoje woblicžo smyl, so njebychu pōsnali, ka je jeho tajke setkanje hnuło, wuńdže wōn sažo, a jđeržowajz so džesche: Nalladžče khlēb na blido!

32. A dokelž bēšche wōn prēni kralowski služobnik a staw najwōšebnišesche mēšnišesche woršty, dha krywachu sa njeho wōšebite blido, a sa jeho bratrow tež wōšebje, a sa Egyptowskich, kotriž s nim wobjedowachu, dokelž bēchu jeho pschidwōrni ludžo, tež wōšebite blido. Pschetož Egyptowizy nješmēdžachu po postajenym krunym waschnju s zysymi ludžimi khlēb jěsč, najmjenje pak s He-

brejskim; pschetož to je hrošnosč po jich nabožnych nahladach, dokelž Hebrejszy swērjata rēsaja a jědža, kotrež mējachu Egyptowizy sa hwyate: kruny, ryby a dr.

Herodot nam powjeda: Pschibōh Isis je wōsnamjenjeny s krunjazyh maj rohomas; a teho dla czešči kōždy Egyptowski kruny bōle dnyli wowzy. Teho dla tež njeby nihdy Egyptowski cžlowjek Hrejskeho cžlowjeka na hubu koschil, abo by nōž Hrejskeho cžlowjeka hdy trjebał, abo widlicžki, abo nopach, tež njebudže nihdy mjažo wot czišesje kruny woptacž, kotruž so s hrejskim nožom rošrēsali.

Potom powjeda nam dale, ka woni wōly a wšchōn stōt starosčiwje pohrebaaja a hdyž je jich mjažo shnile, hame kosče na wōšebitym mēšče khowaju. We wšchēm tym sjewi so nam hlepa Egyptowiska služba, kotruž pschirodže wopokasachu. Woni bēchu žiweho Boha wopuschčili a czeščachu wēste swērjata jako žime sjewjenja, jako pschirodne mozy, kotrež bēchu so do swērjazeho cžela podate. Josef mōžesche so pschi wšchelakim wobdželicž, dokelž bē to tola jenož nēšcho swontowne bjese wšesje wažnoty. Tola budžemy pošdžišcho spōsnacž, ka straschne je sa Israelskich byto, so so dyrjeli mjes Egyptowskimi živi byč.

(Pofracžowanje.)

Schto masch sa hwoju pobožnosč?

Wojak Sandrik bu wo wumōženje hwojeje dusche styšknivy a pschińdže k pōsnacžu hwojeho sboža w Schrystu. Ale nětko mējachu jeho towaršchojo hwoje žorty s nim a jeho žalofnje cžwilowachu. To pak jeho njemolesche. Tež jeho wyschł, pola kotrehož sa poslužobnika služesche, jeho wužmēšchomasche a so jeho junu woprašča: „Pray mi tola, cžlowjecze, ičto dha masch sa hwoju pobožnosč?“ „Mój knježe“ — wotmolwi Sandrik — „prjedy hacž hmy so wobrocžil, bēch wšchēdnje pjany; nětk hmy strosbn; prjedy hmy waschu službu sakomdžil; nětk cžinju po hwojej pschihilnosč.“ Tōn wyschł so hańbowasche a wotmjelny.

Hlej, pobožnosč njeje prošny, mowny poklad; tu a tam we wēcžnosčzi nješe krašnu dań. Wērišch to?

Khērlusch sa njedželnicžu, kiž s džesčom ke mschi dže.

Sa s njedžel hmy nětk wustupila,
Mje ke mschi woła wutroba,
Sa wjeršchnemu bēch polubila,
Kiž nowe žiwjenje mi da,
So, b'dželi podacž pomoz mi,
Chzu jeho hwyecžicž w wutrobi.

Sa pschińdu nětk, mój kralo mōzny,
A khwalu, stworicželo cze,
Twój kchiz mje wobdawasche wōtznny,
Hdyž styšna bolosč tyšesche.
Ty hmy mje, knježe, poslynil
A moju nusu polōžil.

Duž chzu ja, knježe, posbēhowacž
Če wēcžnje s džaknej wutrobu;
Ty b'džech mje dale wobarnowacž
A mōž dacž mojom' džecžatku,
So, dokelž czi je službene,
Tež tvoje wēcžnje wostanje.

Daj jemu ročž na tvojej hnadži
A pschibwacž na mudrosčzi,
Twój Duch, kiž k wēcžnosčzi mi radži,
Wodž jo we wēcžnej lubosčzi,
A jeho pucže sakhomas,
Hacž junur widži Boži raj.

Haj, ty hmy Wōcžez wšchitkich džeczi
A twój hmy wšchitkich lubo ma;
Budž ty mój wodžer tu na hwyeczi,
So, hdyž džēń sboža sašwita,
Se hwojim džesčom k tebi du,
Psches Schrysta sbožnosč dostanu.

Rak mamy ludźom dobrotu cżinicź!

Zyrkwiny pschedyda we wulim měsce pschypópla junu měschnikej tsi sta schěbnakow sa khudnych wořady i tutym listom: „Sa hym šhonil, so we waschey wořadze wjele khudnych hlóbd czeřpi; wšmi teho dla, luby bratsje, tute tsi sta schěbnakow a wudžel je khudym. Pschi tym wudželenju ledžbuj wořebje na tych, kiž so hanibuja prořnyč khodžicź, a niz tať jara na tych, kiž so jenož wot prořceřstwa žiwja, pschi tutym skutku swojeje lubošče na žane zyrkwine rosdželenje wěry njedžiwaj, ale potrjebliwemu dawaj, njech je naju wěry abo niz.“

Wo hylsach pokuty.

S o r z u w u t r o b u, m o k r e j w o c z i. Sa widžu, so plakašch na swoje hrěchi. Krasne hylsy, kotrež je Jesuř kam je swojimi hylsami hwjećzil. Wěče je Jesuřowa lubošč twoju wutrobu jahorila. Polož lóbd na hlónczko, wón rostaje: polož wóřf do wohnja, wón so rořeschřěje; daj Jesuřej swoju wutrobu, dha rosběhnje, a woczi stejitej polnej wody. Jesuř pohlada na Pětra, a Pětr plakašche žalořnje. Raž deřchěziť, kiž cžiřche w małych kaplach pada, wjazny žohnowanja pschinjeřy, hač tón, kiž so pschi njewjedre hylnje lije: tať tež maja hylsy wjazny žohnowanja, kotrež Jesuřowa lubošč po kaplach k bėdženju pschinjeře, hač te, kotrež jakoň se swojim strachom k lecžu pschinjeře.

Tamne wostanu, a dđerža wutrobu we štajnej pofucze: tute šaprahnu, tať rucze hač jakoň pschestanje hrinacź. Cžichi pofrjepjazny deřchěziť traje dlěje, hač na jene dobo lijaty. Tute pschińdžeja tež druhdy se šapalleje wutroby, kotraž tež pojdžičho kaž kamjeň wostanje; tamne pať pschińdžeja i wutroby, kotruž je Jesuř psches swoju lubošč mjektu scžiniť. Pofutne hylsy dyrbja hylsy lubošče byč, hewať njemóža so Bohu spodobacź. Woplakam jenož šchodu, a niz hrěch kamy: dha padaja moje hylsy na jemju a nimaja wužitka; njewoplakuju pať tu žalořč, kotraž je so mi psches Bože khostanje štało, ale tu, kotruž hym Bohu psches hrěščenje nacžiniť, dha padaja hylsy do Božeho křina a budža mi k šaplacženju w njebju pschypřane. Marčzin Luther praji: Lute šamjedne hejchlerštwu je, hdyž rořkacze šbudžicź pytamy, jenož psches pohladanje na hrěch a jeho šchodu; my dyrbinmy najprjedy Šhryřtuřa i jeho ranami widžecź a i tych kamych jeho lubošč k nam špóřnacź, a potom našchu njedžakownošč wopomnicź a i wutrobnej, prawej lubošču ke Šhryřtuřej a i njelubošču k nam hwój hrěch woplakowacź. — Sa njecham plakač, dofelž mje Bóh khosta, wšchať hym jo šařlužiť, šrudžiwšchi Wótza, kiž mi tať wjele dobrego wopokafuje po czele a duřhi; a Jesuřa, kiž je moje dla tať wjele czeřpiť, a mje se swojej křwju tať droho wukupil; teho hwójateho Duřha, kotruž moju wutrobu w tyřchnoščach trořchtuje, a mi hwědčenje Božeho džěcžatřtwu dawa. Sa wěm, tajke moje hylsy budžeja so Bohu spodobacź.

Sslepy Josef.

(Pofracžowanje.)

Na wukhowanzy.

Na tutej wukhowanzy so w běhu lět nimale 2000 Cžornych šhromadži, kotřiž do šnjesa Jesuřa wěryachu a chznych w jeho řlowje rořwucženi byč. Hdyž tež pohanjto tutych ludži wuřměřchowachu a jim wšcho njeřbože popřchachu a wěřchěchachu, hdyž tež pohanzny wšchtojo hrožachu, so budža swoje wóřřto wupóřlacź a wobydlerjow w řhowantach moricź, šnjes pať dđeržesche w huadze swoju ruku jako pschikryče wysche řtadleschka, kiž so jemu dowěri. Řichesčizjanska wjeř rořčesche a tež Josef bėřche měřtno dořtať, hdyž mőžesche swoju hětu twaricź. Šeho pschecželjo jemu pschi džeľe pomhachu a wón mějesche řařo řhowanku, hdyž bėřche psched nőžnej řymu, psched horzotu a deřchěřikom wobarnowanym. Twarjenje bėřche kulojte a mějesche kőncžkořtu třeřhu, kiž bėřche se řusčenej trawu křyta. Wjeřelaj, so mőžetaj nětko w měřje Bohu řlužicź, bėřchtaj mandželřkaj řhromadze žiwaj. Wonaj džeľaschtaj i motřku swoje polo; pschetož tamni ludžo njeworaja, ale wřchitko i motřku džeľaj. W řahrodach stejesche majř rjany. Woni mějachu žyrobny dořč. Sslepy řebi hiřchče na druge waschnje řhlěb řařluži. Wón bėřche so wot mlodořče w korbyplecženju wuwucžowal a wjele korbow naplecze, kotrež so derje pschedawachu. Šzamo lohke cžrije plecčesche. Wón so řa rořwivanje wukhowanki najbőle řajimowasche. Pschi tym bėřche jeho duřha w Božim

řlowje řiwa a bėřche jim wjele i pschikřadom. Šusto, hdyž by wón džeľal, by jeho džowčizčka pschi nim ředžala a jemu i noweho řtestamenta cžitala. W zyrkwini bėřche řtajnje na řwójim měřtnje namakacź a tať bėřche řebi bohate řnajomřtwu řwójateho řiřma nadobyl.

(Štőncženje.)

Rak mamy dawacź?

Na jenej řupje wječorneje řndiřteje bė řo řhětra cžriřda řegrow řhromadžila, so bychu dla podpjeranja někajřteje dobreje wěřy řadu řkladowali. Pschede wřchěm bė to trořake wobřamřnjeje

1. kőždy wot nař něřchto da;

2. wřchitzy dany po tym řamőženju, kotrež je nam Bóh podať;

3. wřchitzy chžemy řadži dacź.

Na to řo jedny řa blido řyže, řo by kőždeho mjěno a dar napřřal. Wřchitzy něť pschitřupichu. Šedny mjes nimi bė jara bohaty. Tón pať jara řnadny dar řapoloži. „Wřmicze řebi řwoje řjenjeřy wrőcžo“, džeřche řiřmamwjedžeť, „wasch dar drje je po řřnim wobřamřnjeju niz pať po druhim“. Bohacź wřa řwój řjenjeř a wřchón rořřlobjeny řtupi na řwoje měřtno. Tať stejo widžesche, kať wřchitzy wjazny hač bė cžiniť, řkladowachu. Wohańbjeny řařo k blidej pschitřupiwšchi wulki řloty se řlowami na blido cžřny: „Še wam to nětko dořč?“ „Ně“, wotwolwi řiřmamwjedžeť, „po řřnim a druhim wobřamřnjeju by drje to řchto, niz pať po řřcžim“. Wřchón njemdry wřa bohaty muž řwój řloty precź, džeřche řwoje pucze a njechasche wo niečim wjedžeč, doniž psches to wřcho, řchtož tam wohlada, hnuty řřcži řař k blidej nje-pschitřupi. Něť wón i pschecželnym woblicžom řiřmamwjedžeřej polnu horřtku řlotny pschepoda, kiž so jemu taťle podžakowa: „Tať je prawje, něť řče wřchě ři wobřamřnjeja dopřelnil. — Rať cžinimy my i tymi darami, kotrež my řkladowajemy?“

Themistokles řebi prawje řawjedže.

Themistokles, řlawny řriřřki wóřřkowodžeť, bu wot řwójich řamřanč njedžakownych řrajanow pschecžehany a napořledk řahnaty; řo by pať řebi řiwjenje wukhowal, cžřny wón k řwojemu najhőřřchemu njepřchecželej Admete, ke řralej Molořřřřich. Šako tam pschińdže, njebė řral doma a řralowa da jemu tu řadu, řo jenož dyrbi řraloweho najmlődschego řynka na ruzny wřacź a psched řralom, hdyž pschińdže, na kolena padnyč, dha huadu namafa. Themistokles cžinjesche po tutej řudže, a hdyž hněwny řral nuts řtupi, wřa wón najmlődsche džečžo na ruzny a řřřny: Najmilořčiziwřhi řnježe a řralo! ach, waschego mlodeho řynka dla wřmicze mje do řwojeho řakitanja pschecžiwu mořim njedžakownym řrajanam! — A hlej! řralowa wutroba řo pschi tajřim napohladže pscheměni.

Luby cžitarjo, namaj řo woběmaj tať dže. Šly njepřchecžel je mőž nad namaj dobyť, wot teho cžařa řem, hač řmój nje-pschecželej Božej. Šadam je i řaradiřa wuřtorčeny a mój tež do teho wěčneho řařo njepřchěńdžemoj, hdyž řamaj na řwoju ruku k njebřřkemu wótzej pschińdžemoj. Chžemoj dele padnyč a řřřnyč: Ničžo, haj ničžo mje i Bohom njěřjedna a k njemu mje njedowjedže, hač jenož ty, mój řřřnitko, řřřom řhryřchče, se řwojci drohej řwju! Tať jenož řo hdyž. A duž chžemoj řo dđeržecž tych řlowow: „Bóh je teho, kiž wo řanym hrěchu njewjedžesche, řa nař k hrěchey řčžiniť, řo bychmy byli w nim ta prawdořč, kiž psched Bohom placži.“

R rořpominanju.

Raž twjerdže Bože řlubjenja řteja, tať twjerdže řteja tež teho hroženja.

„Bombaj Bóh“ njeje jenož pola řnjesow duchownych, ale tež we wřchěch pschecdawarňjach „Šerb. Nowin“ na wřbach a w Budyřchinje dořtač. Na řchtwórcž lěta placži wón 40 np., jenořtliwe cžiřka řo řa 4 np. pschedawaju.